

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 151/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 142, 12.5.2014. 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 151/02

Cauza C-314/12: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – UPC Telekabel Wien GmbH/Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH (Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Societatea informațională — Directiva 2001/29/CE — Site internet care pune la dispoziția publicului opere cinematografice fără consimțământul titularilor unui drept conex dreptului de autor — Articolul 8 alineatul (3) — Noțiunea „intermediari ale căror servicii sunt folosite de către terți pentru a contraface dreptul de autor sau un drept conex” — Furnizor de acces la internet — Ordonanță adresată unui furnizor de acces la internet prin care i se interzice să permită accesul clienților săi la un site internet — Echilibru între drepturile fundamentale). 2

2014/C 151/03

Cauza C-530/12 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 martie 2014 – Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)/National Lottery Commission (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 52 alineatul (2) litera (c) — Cerere de declarare a nulității întemeiată pe un drept de autor anterior dobândit în temeiul dreptului național — Aplicarea dreptului național de către OAPI — Rolul instanței Uniunii). 3

2014/C 151/04	Cauza C-565/12: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal d'instance d'Orléans – Franța) – LCL Le Crédit Lyonnais, SA/Fesih Kalhan (Protecția consumatorilor — Contracte de credit pentru consumatori — Directiva 2008/48/CE — Articolele 8 și 23 — Obligația de verificare precontractuală, de către creditor, a bonității împrumutatului — Dispoziție națională care impune consultarea unei baze de date — Decăderea din dreptul la dobânzi contractuale în cazul încălcării unei astfel de obligații — Caracterul eficient, proporțional și descurajator al sancțiunii)	4
2014/C 151/05	Cauza C-612/12 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 27 martie 2014 – Ballast Nedam NV/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața olandeză a bitumului rutier — Stabilirea prețului brut al bitumului rutier — Stabilirea unei reduceri pentru constructorii de drumuri — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 27 — Dreptul la apărare — Reducerea amenzii)	4
2014/C 151/06	Cauza C-17/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH/Ministero delle Infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia (Transporturi maritime — Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 — Noțiunea „cabotaj maritim” — Servicii de croazieră — Croazieră care traversează laguna Veneției, marea teritorială italiană și fluviul Pad — Plecare și sosire în același port)	5
2014/C 151/07	Cauza C-151/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative d'appel de Versailles – Franța) – Le Rayon d'Or SARL/Ministre de l'Économie et des Finances (Trimitere preliminară — Fiscalitate — TVA — Domeniu de aplicare — Stabilirea bazei de impozitare — Noțiunea „subvenție direct legată de preț” — Plata unei sume forfetare de către casa națională de asigurări de sănătate instituțiilor de cazare a persoanelor în vârstă dependente)	6
2014/C 151/08	Cauza C-265/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa – Spania) – Emiliano Torralbo Marcos/Korota SA (Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la o cale de atac efectivă — Taxe judiciare în cazul introducerii unui apel în materie de drept social — Punerea în aplicare a dreptului Uniunii — Lipsă — Domeniul de aplicare al dreptului Uniunii — Necompetența Curții)	7
2014/C 151/09	Cauza C-300/13: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Spania) – Ayuntamiento de Benferri/Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU (Trimitere preliminară — Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului — Construirea unor cabluri electrice suspendate — Extinderea unei stații electrice — Neprezentarea proiectului în vederea evaluării de mediu)	7
2014/C 151/10	Cauza C-322/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Bozen – Italia) – Ulrike Elfriede Grauel Ruffer/Katerina Pokorná (Cetățenia Uniunii — Principiul nediscriminării — Regim lingvistic aplicabil procedurilor civile)	8
2014/C 151/11	Cauza C-64/14 P: Recurs introdus la 7 februarie 2014 de Sven A. von Storch și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 10 decembrie 2013 în cauza T-492/12, Sven A. von Storch și alții/Banca Centrală Europeană.	9
2014/C 151/12	Cauza C-76/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Brașov (România) la data de 12 februarie 2014 – Mihai Manea/Instituția Prefectului – județul Brașov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor.	10
2014/C 151/13	Cauza C-80/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 14 februarie 2014 – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), doamna B. Wilson/WW Realisation 1 Ltd (în lichidare), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills	10
2014/C 151/14	Cauza C-85/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 18 februarie 2014 – KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM), celelalte părți: UPC Nederland BV și alții	11

2014/C 151/15	Cauza C-90/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Spania) la 24 februarie 2014 – Banco Grupo Cajates S.A./María Mercedes Manjón Pinilla și comunitatea de moștenitori constituită în urma decesului domnului Miguel Ángel Viana Gordejuela.	12
2014/C 151/16	Cauza C-93/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Spania) la 26 februarie 2014 – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	13
2014/C 151/17	Cauza C-117/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Spania) la 11 martie 2014 – Grima Janet Nisttau Poclava/Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués).	14
2014/C 151/18	Cauza C-123/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 14 martie 2014 – „Itales” OOD/Direktoria „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	14
2014/C 151/19	Cauza C-129/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Nürnberg (Germania) la 20 martie 2014 – Procedură penală împotriva lui Zoran Spasic	15

Tribunalul

2014/C 151/20	Cauza T-56/09 și T-73/09: Hotărârea Tribunalului din 27 martie 2014 – Saint-Gobain Glass France și alții/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a sticlei auto — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Acorduri de împărțire a piețelor și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Regulamentul (CE) nr. 01/2003 — Excepție de nelegalitate — Amenzi — Aplicare retroactivă a Orientărilor din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor — Recidivă — Sumă suplimentară — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Limita superioară a amenzii — Cifra de afaceri consolidată a grupului”]	16
2014/C 151/21	Cauza T-117/10: Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2014 – Italia/Comisia [„FEDR — Reducerea unei contribuții financiare — Program operațional regional 2000-2006 pentru Regiunea Apulia (Italia) din cadrul obiectivului nr. 1 — Insuficiențe grave în sistemele de gestionare sau de control care pot conduce la nereguli sistematice — Principiul parteneriatului — Proportionalitate — Articolul 39 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 — Articolele 4, 8, 9 și 10 din Regulamentul (CE) nr. 438/2001 — Obligația de motivare — Necompetență”]	17
2014/C 151/22	Cauza T-47/12: Hotărârea Tribunalului din 27 martie 2014 – Intesa Sanpaolo/OAPI – equinet Bank (EQUITER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative EQUITER — Marca comunitară verbală anterioară EQUINET — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare”]	17
2014/C 151/23	Cauza T-133/12: Hotărârea Tribunalului din 2 aprilie 2014 – Ben Ali/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Înghețare de fonduri — Temei juridic — Dreptul de proprietate — Articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale — Adaptarea în timp a efectelor unei anulări — Răspundere extracontractuală — Inexistența unui prejudiciu material”)	18
2014/C 151/24	Cauza T-554/12: Hotărârea Tribunalului din 27 martie 2014 – Oracle America/OAPI – Aava Mobile (AAVA MOBILE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AAVA MOBILE — Marca comunitară verbală anterioară JAVA — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Lipsa riscului de asociere — Legătură între semne — Renumere — Lipsa de similitudine între semne — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]	19
2014/C 151/25	Cauza T-347/13: Ordonanța Tribunalului din 25 martie 2014 – Hawe Hydraulik/OAPI – HaWi Energietechnik (HAWI) [„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”]	19
2014/C 151/26	Cauza T-690/13: Acțiune introdusă la 31 decembrie 2013 – Invivo Ltd/OLAF	20
2014/C 151/27	Cauza T-91/14: Acțiune introdusă la 10 februarie 2014 – Schniga/OCSP – Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)	20

2014/C 151/28	Cauza T-92/14: Acțiune introdusă la 10 februarie 2014 – Schniga/OAPI – Elaris (Gala Schnitzer) . . .	21
2014/C 151/29	Cauza T-104/14 P: Recurs introdus la 17 februarie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 11 decembrie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-130/11, Verile și Gjergji/Comisia	22
2014/C 151/30	Cauza T-117/14: Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Cargill/Consiliul.	23
2014/C 151/31	Cauza T-118/14: Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – LDC Argentina/Consiliul	23
2014/C 151/32	Cauza T-119/14: Acțiune introdusă la 18 februarie 2014 – Carbio/Consiliul.	24
2014/C 151/33	Cauza T-128/14: Acțiune introdusă la 21 februarie 2014 – Daimler/Comisia	25
2014/C 151/34	Cauza T-139/14: Acțiune introdusă la 19 februarie 2014 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia și PT Wilmar Nabati Indonesia/Consiliul	26
2014/C 151/35	Cauza T-169/14: Acțiune introdusă la 17 martie 2014 – Ferring/OAPI – Kora Corporation (Koragel) .	28
2014/C 151/36	Cauza T-171/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Léon Van Parys/Comisia.	28
2014/C 151/37	Cauza T-181/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Nürburgring/OAPI – Biedermann (Nordschleife)	29
2014/C 151/38	Cauza T-187/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Sonova Holding/OAPI (Flex)	30
2014/C 151/39	Cauza T-188/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Grundig Multimedia/OAPI (GentleCare). . . .	30
2014/C 151/40	Cauza T-191/14: Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Lubrizol France/Consiliul	31
2014/C 151/41	Cauza T-193/14: Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Cristiano di Thiene/OAPI – Nautica Apparel (AERONAUTICA)	32
2014/C 151/42	Cauza T-194/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Bristol Global/OAPI– Bridgestone (AEROSTONE).	33
2014/C 151/43	Cauza T-196/14: Acțiune introdusă la 24 martie 2014 – Swedish Match North Europe/OAPI – Skruf Snus (Pachete de tutun pentru uz oral).	33
2014/C 151/44	Cauza T-209/14: Acțiune introdusă la 31 martie 2014 – Bopp/OAPI (reprezentarea unui cadru octogonal verde)	34
2014/C 151/45	Cauza T-542/13: Ordonanța Tribunalului din 25 martie 2014 – Țările de Jos/Comisia	35

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2014/C 151/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 142, 12.5.2014

Publicații anterioare

JO C 135, 5.5.2014

JO C 129, 28.4.2014

JO C 112, 14.4.2014

JO C 102, 7.4.2014

JO C 93, 29.3.2014

JO C 85, 22.3.2014

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – UPC Telekabel Wien GmbH/Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

(Cauza C-314/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Societatea informațională — Directiva 2001/29/CE — Site internet care pune la dispoziția publicului opere cinematografice fără consimțământul titularilor unui drept conex dreptului de autor — Articolul 8 alineatul (3) — Noțiunea „intermediari ale căror servicii sunt folosite de către terți pentru a contraface dreptul de autor sau un drept conex” — Furnizor de acces la internet — Ordonanță adresată unui furnizor de acces la internet prin care i se interzice să permită accesul clienților săi la un site internet — Echilibru între drepturile fundamentale)

(2014/C 151/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UPC Telekabel Wien GmbH

Pârâte: Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Oberster Gerichtshof – Interpretarea articolului 3 alineatul (2), a articolului 5 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b), precum și a articolului 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230, rectificare în JO L 314 din 25.11.2008, p. 16) – Site internet care permite descărcarea ilegală de filme – Drept al titularului dreptului de autor al unuia dintre aceste filme de a cere unui furnizor de acces la internet blocarea accesului clienților săi la acest site – Fezabilitate și proporționalitate a măsurilor de blocaj

Dispozitivul

- 1) Articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat în sensul că o persoană care pune la dispoziția publicului pe un site internet obiecte protejate fără acordul titularului de drepturi, în sensul articolului 3 alineatul (2) din această directivă, utilizează serviciile furnizorului de acces la internet al persoanelor care accesează aceste obiecte, care trebuie considerat un intermediar în sensul articolului 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29.

- 2) Drepturile fundamentale recunoscute de dreptul Uniunii trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca, prin intermediul unei somații pronunțate de o instanță, să se interzică unui furnizor de acces la internet să permită accesul clienților săi la un site internet care publică online obiecte protejate fără acordul titularilor de drepturi, în cazul în care această somație nu precizează ce măsuri trebuie să adopte furnizorul de acces respectiv, iar acesta din urmă poate evita sancțiunile coercitive impuse pentru încălcarea interdicției menționate făcând dovada că a luat toate măsurile rezonabile, cu condiția însă, pe de o parte, ca măsurile luate să nu priveze în mod inutil utilizatorii de internet de posibilitatea de a accede în mod licit la informațiile disponibile și, pe de altă parte, ca aceste măsuri să aibă ca efect să împiedice sau, cel puțin, să facă dificil realizabile accesările neautorizate ale obiectelor protejate sau să descurajeze în mod serios utilizatorii de internet care au recurs la serviciile destinatarului aceleiași somații să acceseze obiectele respective puse la dispoziția lor cu încălcarea dreptului de proprietate intelectuală, ceea ce este de competența autorităților și a instanțelor naționale să verifice.

(¹) JO C 303, 6.10.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 martie 2014 – Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)/National Lottery Commission

(Cauza C-530/12 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 52 alineatul (2) litera (c) — Cerere de declarare a nulității întemeiată pe un drept de autor anterior dobândit în temeiul dreptului național — Aplicarea dreptului național de către OAPI — Rolul instanței Uniunii)

(2014/C 151/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: P. Bullock și F. Mattina, agenți)

Cealaltă parte din procedură: National Lottery Commission (reprezentanți: R. Cardas, Advocate, B. Brandreth, Barrister)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 13 septembrie 2012, National Lottery Commission/OAPI (T-404/10), prin care Tribunalul a anulat Decizia R 1028/2009-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 9 iunie 2010 de respingere a căii de atac formulate împotriva deciziei diviziei de anulare prin care se admite cererea de declarare a nulității formulată de Mediatek Italia și Giuseppe De Grégorio – Marcă figurativă comunitară care reprezintă o mână cu două degete încrucișate și o figură zâmbind – Articolul 53 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Existența unui drept de autor anterior protejat de dreptul național – Sarcina probei – Aplicarea dreptului național de către OAPI

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 13 septembrie 2012, National Lottery Commission/OAPI – Mediatek Italia și De Gregorio (Reprezentarea unei mâini) (T-404/10).
- 2) Trimite cauza Tribunalului Uniunii Europene pentru a se pronunța cu privire la temeinicia acțiunii.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 26, 26.01.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal d'instance d'Orléans – Franța) – LCL Le Crédit Lyonnais, SA/Fesih Kalhan

(Cauza C-565/12) ⁽¹⁾

(Protecția consumatorilor — Contracte de credit pentru consumatori — Directiva 2008/48/CE — Articolele 8 și 23 — Obligația de verificare precontractuală, de către creditor, a bonității împrumutatului — Dispoziție națională care impune consultarea unei baze de date — Decăderea din dreptul la dobânzi contractuale în cazul încălcării unei astfel de obligații — Caracterul eficient, proporțional și descurajator al sancțiunii)

(2014/C 151/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance d'Orléans

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Pârât: Fesih Kalhan

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Tribunal d'instance d'Orléans – Interpretarea art. 23 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66), în lumina Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273) – Obligația de verificare a solvabilității împrumutatului în sarcina instituției de credit – Cerința unor sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare în caz de neîndeplinire de către creditor a acestei obligații – Decăderea din dreptul la dobânzi contractuale – Admisibilitatea menținerii în beneficiul creditorului a dobânzilor legale exigibile de plin drept majorate

Dispozitivul

Articolul 23 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unor norme naționale de sancționare în temeiul cărora, în cazul încălcării de către creditor a obligației sale precontractuale de a evalua bonitatea împrumutatului prin consultarea unei baze de date adecvate, creditorul menționat este decăzut din dreptul la dobânzi contractuale, dar beneficiază de plin drept de dobânzile legale, exigibile începând de la data pronunțării unei hotărâri judecătorești de obligare a împrumutatului la plata sumelor restante datorate, care sunt, în plus, majorate cu cinci puncte, în cazul în care, la expirarea unui termen de două luni de la această pronunțare, împrumutatul nu își plătește datoria, dacă instanța de trimitere constată, într-o situație precum cea din cauza principală, care implică exigibilitatea imediată a capitalului împrumutatului restant datorat ca urmare a neîndeplinirii obligației de plată de către împrumutat, că sumele care pot fi percepute efectiv de creditor ca urmare a aplicării sancțiunii decăderii din dreptul la dobânzi nu sunt în mod semnificativ inferioare celor de care ar putea beneficia acesta dacă și ar fi respectat obligația de verificare a bonității împrumutatului.

⁽¹⁾ JO C 38, 9.2.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 27 martie 2014 – Ballast Nedam NV/Comisia Europeană

(Cauza C-612/12 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața olandeză a bitumului rutier — Stabilirea prețului brut al bitumului rutier — Stabilirea unei reduceri pentru constructorii de drumuri — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 27 — Dreptul la apărare — Reducerea amenzii)

(2014/C 151/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurentă: Ballast Nedam NV (reprezentanți: A. Bosman și E. Oude Elferink, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Ronkes Agerbeek și P. Van Nuffel, agenți asistați de F. Tuyschaever, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 septembrie 2012, Ballast Nedam/Comisia (T-361/06), prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect, cu titlu principal, o cerere de anulare a Deciziei C (2006) 4090 final a Comisiei din 13 septembrie 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] [cazul COMP/F/38.456 – Bitum (Țările de Jos)], în măsura în care o privește pe recurentă și, cu titlu subsidiar, pe de o parte, o cerere de anulare în parte a deciziei menționate în măsura în care aceasta stabilește durata încălcării în privința recurente și, pe de altă parte, o cerere de reducere a cuantumului amenzii care i-a fost aplicată

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Ballast Nedam/Comisia (T-361/06), în măsura în care respinge motivul invocat de Ballast Nedam NV cu privire la încălcarea articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [81 CE] și [82 CE] și a dreptului la apărare în cursul procedurii administrative care a condus la adoptarea Deciziei C(2006) 4090 final a Comisiei din 13 septembrie 2006 privind o procedură de aplicare a articolului [81 CE] [cazul COMP/F/38.456 – Bitum (Țările de Jos)].
- 2) Anulează articolul 1 litera (a) din Decizia C(2006) 4090 final, în măsura în care privește încălcarea articolului 81 CE de către Ballast Nedam NV în perioada cuprinsă între 21 iunie 1996 și 30 septembrie 2000.
- 3) Anulează articolul 2 litera (a) din Decizia C(2006) 4090 final, în măsura în care stabilește cuantumul amenzii datorate de Ballast Nedam NV la 4,65 milioane de euro.
- 4) Stabilește la 3,45 milioane de euro cuantumului amenzii aplicate în solidar societății Ballast Nedam NV prin articolul 2 litera (a) din Decizia C(2006) 4090 final.
- 5) Comisia Europeană suportă totalitatea cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentului recurs.
- 6) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță.

(¹) JO C 71, 9.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH/Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia

(Cauza C-17/13) (¹)

(Transporturi maritime — Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 — Noțiunea „cabotaj maritim” — Servicii de croazieră — Croazieră care traversează laguna Veneției, marea teritorială italiană și fluviul Pad — Plecare și sosire în același port)

(2014/C 151/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamante: Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH

Pârât: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Consiglio di Stato – Interpretarea articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, p. 7, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 83) – Domeniu de aplicare – Noțiunea de cabotaj maritim – Serviciu de croazieră – Plecare și sosire a pasagerilor în același port după efectuarea unor escale în alte porturi

Dispozitivul

Un serviciu de transport maritim care constă într-o croazieră care începe și se termină, cu aceiași pasageri, în același port al statului membru în care este efectuată se încadrează în noțiunea „cabotaj maritim” în sensul Regulamentului (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim).

⁽¹⁾ JO C 86, 23.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative d'appel de Versailles – Franța) – Le Rayon d'Or SARL/Ministre de l'Économie et des Finances

(Cauza C-151/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — TVA — Domeniu de aplicare — Stabilirea bazei de impozitare — Noțiunea „subvenție direct legată de preț” — Plata unei sume forfetare de către casa națională de asigurări de sănătate instituțiilor de cazare a persoanelor în vârstă dependente)

(2014/C 151/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative d'appel de Versailles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Le Rayon d'Or SARL

Pârât: Ministre de l'Économie et des Finances

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Cour administrative d'appel de Versailles – Interpretarea articolului 11 secțiunea A alineatul (1) litera (a) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), reluat la articolul 73 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) – Domeniul de aplicare al TVA-ului – Subvenție legată direct de prețul prestațiilor de îngrijire – Includerea „sumei forfetare pentru îngrijiri” plătită de casele de asigurări de sănătate instituțiilor de cazare a persoanelor în vârstă dependente

Dispozitivul

Articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, precum și articolul 73 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că o plată forfetară precum „suma forfetară pentru îngrijiri” în discuție în litigiul principal constituie contrapartida prestațiilor de îngrijiri efectuate cu titlu oneros de o instituție de cazare a persoanelor în vârstă dependente în beneficiul rezidenților săi și, pe acest temei, intră în domeniul de aplicare al taxei pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ JO C 171, 15.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa – Spania) – Emiliano Torralbo Marcos/Korota SA

(Cauza C-265/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la o cale de atac efectivă — Taxe judiciare în cazul introducerii unui apel în materie de drept social — Punerea în aplicare a dreptului Uniunii — Lipsă — Domeniul de aplicare al dreptului Uniunii — Necompetența Curții)

(2014/C 151/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Emiliano Torralbo Marcos

Pârâtă: Korota SA

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Juzgado de lo Social de Terrassa – Interpretarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE (JO 2000, C 364, p. 1) și a Directivei 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (versiune codificată) (JO L 283, p. 36) – Drept la o protecție jurisdicțională efectivă – Reglementare națională care condiționează o acțiune în justiție de plata cheltuielilor de procedură – Atribuțiile instanței naționale sesizate – Aplicare în domeniul politicii sociale – Insolvența angajatorilor

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la întrebările adresate cu titlu preliminar de Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Spania).

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Spania) – Ayuntamiento de Benferri/ Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Cauza C-300/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului — Construirea unor cabluri electrice suspendate — Extinderea unei substații electrice — Neprezentarea proiectului în vederea evaluării de mediu)

(2014/C 151/09)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ayuntamiento de Benferri

Pârâte: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Interpretarea punctului 20 din anexa I și a punctului 3 litera (b) din anexa II la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254) – Construirea unor cabluri electrice suspendate cu o tensiune de minimum 220 kV și o lungime mai mare de 15 km – Noțiune – Proiect vizând extinderea unei stații electrice independent de cablul suspendat existent – Reglementare națională care nu prevede ca respectivul proiect să fie supus evaluării de mediu

Dispozitivul

Dispozițiile punctului 20 din anexa I și ale punctului 3 litera (b) din anexa II la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997, trebuie interpretate în sensul că un proiect precum cel în discuție în litigiul principal, care are ca obiect exclusiv extinderea unei stații de transformare a tensiunii electrice, nu se regăsește ca atare printre proiectele vizate de aceste dispoziții, cu condiția ca această extindere să nu se înscrie în cadrul construirii de cabluri electrice suspendate, fapt a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Bozen – Italia) – Ulrike Elfriede Grauel Rüffer/Katerina Pokorná

(Cauza C-322/13) ⁽¹⁾

(Cetățenia Uniunii — Principiul nediscriminării — Regim lingvistic aplicabil procedurilor civile)

(2014/C 151/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Bozen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Pârâtă: Katerina Pokorná

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen – Interpretarea art. 18 și 21 TFUE – Nediscriminare și cetățenia Uniunii – Regimul lingvistic aplicabil în procedurile civile – Derogare în favoarea propriilor resortisanți – Extinderea acestei derogări la resortisanții Uniunii Europene care se află în aceleași condiții cu proprii resortisanți ai statului

Dispozitivul

Articolele 18 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care conferă dreptul de a utiliza, în procedurile civile desfășurate în fața instanțelor unui stat membru care au sediul într-o anumită entitate teritorială a acestui stat, o altă limbă decât limba oficială a statului menționat numai cetățenilor acestuia din urmă domiciliați în respectiva entitate teritorială.

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Recurs introdus la 7 februarie 2014 de Sven A. von Storch și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 10 decembrie 2013 în cauza T-492/12, Sven A. von Storch și alții/Banca Centrală Europeană

(Cauza C-64/14 P)

(2014/C 151/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Sven A. von Storch și alții (reprezențați: M. C. Kerber, B. von Storch, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Banca Centrală Europeană

Concluziile recurenților

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței Camerei întâi a Tribunalului din 10 decembrie 2013 pronunțate în cauza T-492/2012,
- admiterea cererii formulate de recurenți la data de 11 noiembrie 2012,
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu dispozițiile articolului 122 alineatul (1) din Regulamentul de Procedură al Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Recurenții susțin că Ordonanța Camerei întâi a Tribunalului Uniunii Europene din 10 decembrie 2013 pronunțate în cauza T-492/2012 este viciată de o eroare de drept pentru următoarele motive:

1. Întrucât Deciziile BCE din 6 septembrie 2012 privind o serie de caracteristici tehnice referitoare la operațiunile monetare cu titluri de stat din Eurosistem pe piețele secundare ale obligațiunilor de stat și privind măsuri suplimentare pentru a conserva disponibilitatea garanțiilor în vederea menținerii accesului partenerilor la operațiunile de lichiditate ale Eurosistemului și, în subsidiar, Orientările 2012/641/EU ale BCE din 10 octombrie 2012 de modificare a Orientărilor BCE/2012/18 privind măsuri suplimentare temporare referitoare la operațiunile de finanțare în Eurosistem și de conservare a disponibilității garanțiilor (ECB/2012/23) ⁽¹⁾ au efecte juridice, pot face obiectul unei acțiuni. Potrivit unei jurisprudențe constante referitoare la articolul 19 TUE, caracterul obligatoriu al unui act se determină în raport cu scopul său.
2. Deciziile atacate îi privesc direct și individual pe recurenți, chiar dacă nu li se adresează în mod direct.
3. Ordonanța din 10 decembrie 2013 este viciată de o eroare de drept deoarece Tribunalul și-a însușit argumentul BCE potrivit căruia deciziile nu au niciun efect asupra situației juridice a cetățenilor. În același timp, Tribunalul a ignorat faptul că deciziile au de fapt consecințe extinse asupra pieței operațiunilor monetare și în special asupra emisiunilor de titluri de stat ceea ce BCE ar fi urmărit de altfel.
4. Ordonanța din 10 decembrie 2013 este viciată de o eroare de drept deoarece Tribunalul a condiționat dreptul recurenților de a exercita o acțiune de o intervenție efectivă a BCE, respectiv, de tranzacții ulterioare concrete, de care în speță recurenții nu ar fi avut cunoștință, indiferent de imposibilitatea practică a unei eventuale anulări a achiziționării de titluri.
5. Ordonanța din 10 decembrie 2013 este viciată de o eroare de drept deoarece Tribunalul a privat recurenții de dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale semnată la Roma la 4 noiembrie 1950. În special, posibilitatea la care face referire Tribunalul privind controlul incident, întemeiat pe articolul 277 TFUE, nu are în niciun caz același efect juridic precum o acțiune întemeiată pe articolul 263 al patrulea paragraf TFUE.

⁽¹⁾ JO L 284, p. 14.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Brașov (România) la data de 12 februarie 2014 – Mihai Manea/Instituția Prefectului – județul Brașov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Cauza C-76/14)

(2014/C 151/12)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Brașov

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Mihai Manea

Pârât: Instituția Prefectului – județul Brașov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere dispozițiile Legii nr. 9/2012 și obiectul taxei prevăzute de această lege, este necesar să se considere că art[icolul] 110 din TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru UE să instituie taxă pentru emisii poluante aplicabilă tuturor autovehiculelor externe la înmatricularea în statul respectiv, taxă care se aplică și la transferul dreptului de proprietate asupra autovehiculelor interne exceptând cazul în care o astfel de taxă sau una similară a fost plătită deja plătită?
- 2) Având în vedere dispozițiile Legii nr. 9/2012 și obiectul taxei prevăzute de această lege, este necesar să se considere că art[icolul] 110 din TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru UE să instituie taxă pentru emisii poluante aplicabilă tuturor autovehiculelor externe la înmatricularea în statul respectiv, taxă care se plătește pentru autovehiculele interne doar la transferul dreptului de proprietate asupra unui astfel de autovehicul, cu rezultatul că un autovehicul extern nu poate fi folosit fără plata taxei în timp ce un autovehicul intern poate fi folosit nelimitat în timp fără plata taxei până la momentul și dacă se realizează un transfer al dreptului de proprietate asupra autovehiculului respectiv?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 14 februarie 2014 – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), doamna B. Wilson/WW Realisation 1 Ltd (în lichidare), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Cauza C-80/14)

(2014/C 151/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW) și doamna B. Wilson

Pârâți: WW Realisation 1 Ltd (în lichidare), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Întrebările preliminare

- 1) (a) Expresia „cel puțin 20” de la articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Directiva 98/59/CE din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective⁽¹⁾ privește numărul de concedieri din toate unitățile angajatorului în care sunt efectuate concedieri într-o perioadă de 90 de zile sau numărul de concedieri din fiecare dintre unități?

- (b) În cazul în care articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) privește numărul de concedieri efectuate în fiecare unitate în parte, care este sensul noțiunii „unitate”? În special, noțiunea „unitate” trebuie interpretată în sensul că reprezintă întreaga întreprindere de comerț cu amănuntul relevantă, aceasta constituind o singură unitate economică și comercială, sau o parte a întreprinderii respective care intenționează să efectueze concedieri, iar nu o unitate în care un lucrător este încadrat pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, precum fiecare dintre magazine?
- 2) În împrejurările în care un angajat solicită indemnizație de protecție din partea unui angajator privat, statul membru poate să invoce sau să susțină că directiva nu creează drepturi cu aplicabilitate directă împotriva angajatorului în cazurile în care:
- (i) în ipoteza în care statul membru nu ar fi transpus în mod incorect directiva, angajatorul privat ar fi fost ținut să plătească angajatului o indemnizație de protecție ca urmare a nerespectării obligației de consultare prevăzute de directivă, și
- (ii) acest angajator fiind în insolvență, în cazul în care angajatorul privat este obligat să acorde o indemnizație de protecție, iar acesta nu îndeplinește obligația respectivă, și se formulează o cerere către statul membru, statul membru în cauză ar fi obligat să plătească el însuși angajatului o astfel de indemnizație de protecție în conformitate cu legislația națională de transpunere a Directivei 2008/94/CE din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (versiune codificată) ⁽²⁾, sub rezerva oricărei limitări a obligației de plată impuse instituției de garantare a statului membru în temeiul articolului 4 din această directivă?

⁽¹⁾ JO L 255, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95.

⁽²⁾ JO L 283, p. 36.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 18 februarie 2014 – KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM), celelalte părți: UPC Nederland
BV și alții**

(Cauza C-85/14)

(2014/C 151/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: KPN BV

Pârâtă: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Celelalte părți la procedură: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 28 din Directiva privind serviciul universal ⁽¹⁾ permite impunerea unei reglementări tarifare fără ca dintr-o analiză a pieței să reiasă că un operator dispune de o putere semnificativă pe piață în ceea ce privește serviciul reglementat, în condițiile în care accesibilitatea transfrontalieră a numerelor nongeografice este posibilă din punct de vedere tehnic, iar singurul obstacol în calea accesului la aceste numere constă în practicarea unor tarife care presupun faptul că un apel către un număr nongeografic este mai scump decât un apel către un număr geografic?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, pentru College se ridică următoarele două întrebări:
- a. Competența de reglementare tarifară se aplică și în cazurile în care tarifele mai mari au un impact redus asupra volumului apelurilor către numerele nongeografice?

- b. În ce măsură instanța națională mai are o marjă de apreciere în ceea ce privește aspectul dacă o măsură tarifară necesară în temeiul articolului 28 din Directiva privind serviciul universal, având în vedere obiectivele urmărite, nu este deosebit de oneroasă pentru furnizorul de tranzit?
- 3) Articolul 28 alineatul (1) din Directiva privind serviciul universal permite ca măsurile menționate în această prevedere să fie emise de o altă autoritate decât autoritatea națională de reglementare care exercită competența menționată la articolul 13 alineatul (1) din Directiva privind accesul⁽²⁾, iar acesteia din urmă să îi revină doar competența de executare?

⁽¹⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213).

⁽²⁾ Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (JO L 108, p. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Spania)
la 24 februarie 2014 – Banco Grupo Cajatres S.A./María Mercedes Manjón Pinilla și comunitatea de
moștenitori constituită în urma decesului domnului Miguel Ángel Viana Gordejuela**

(Cauza C-90/14)

(2014/C 151/15)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banco Grupo Cajatres S.A.

Pârâte: María Mercedes Manjón Pinilla și comunitatea de moștenitori constituită în urma decesului domnului Miguel Ángel Viana Gordejuela

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 6 alineatul (1) și 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾ se opun unei norme precum a doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013, care prevede, în toate cazurile, o reducere a ratei dobânzii de întârziere, indiferent dacă clauza privind dobânzile moratorii era considerată nulă inițial, ca urmare a caracterului său abuziv?
- 2) Articolele 3 alineatul (1), 4 alineatul (1), 6 alineatul (1) și 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE se opun unei norme naționale precum articolul 114 din Legea privind contractul de ipotecă, care permite instanței naționale doar să verifice, cu scopul de a aprecia caracterul abuziv al unei clauze care stabilește dobânzile de întârziere, dacă rata dobânzii convenite depășește de 3 ori rata dobânzii legale, iar nu alte circumstanțe?
- 3) Articolele 3 alineatul (1), 4 alineatul (1), 6 alineatul (1) și 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE se opun unei norme naționale precum articolul 693 din LEC, care permite solicitarea anticipată a întregului credit pentru neplata a trei rate lunare, fără a se lua în considerare alți factori, precum durata sau valoarea împrumutului, sau orice alte motive concurente relevante și care, în plus, condiționează posibilitatea de a evita efectele respectivei exigibilități anticipate de voința creditorului, cu excepția cazurilor în care ipoteca grevează locuința debitorului din contractul de credit ipotecar?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Spania) la 26 februarie 2014 – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Cauza C-93/14)

(2014/C 151/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Întrebările preliminare

- 1) În situația în care, în anul 2009, o instituție bancară a formulat o cerere privind exercitarea acțiunii personale, prin care solicită plata sumei pe care o apreciază ca fiind datorată de clienții săi, ulterior derulării unei licitații pentru imobilele ipotecate, este aplicabilă Directiva 1993/13 ⁽¹⁾ în vederea analizării clauzelor contractului de credit ipotecar încheiat în anul 1986, luând în considerare că atât cea de a treia licitație (19 iulie 1993), cât și deciziile instanței prin care s-au aprobat stabilirea dobânzilor (3 iulie 2000) și adjudecarea definitivă a imobilelor scoase la licitație (18 iulie 2000) au intervenit ulterior publicării directivei menționate?
- 2) În situația în care, în anul 2009, o instituție bancară a formulat o cerere privind exercitarea acțiunii personale, prin care solicită plata sumei pe care o apreciază ca fiind datorată de clienții săi, ulterior derulării unei licitații pentru imobilele ipotecate, instanța națională trebuie să interpreteze articolul 10 din Legea 26/1984 în lumina Directivei 1993/13, luând în considerare că atât cea de a treia licitație (19 iulie 1993), cât și deciziile instanței prin care s-au aprobat stabilirea dobânzilor (3 iulie 2000) și adjudecarea definitivă a imobilelor scoase la licitație (18 iulie 2000) au intervenit ulterior publicării directivei menționate?
- 3) Caracterul imperativ al normei 12 a articolului 131 din Legea privind contractul de ipotecă, în raport cu excluderea prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 1993/13, afectează doar modalitatea în care trebuie să se procedeze în cadrul celei de a treia licitații, dacă creditorul ipotecar a exercitat acțiunea reală, dar nu împiedică instanța națională să analizeze dacă modalitatea în care s-a determinat suma solicitată este conformă cu legislația comunitară, în situația în care creditorul ipotecar a exercitat ulterior acțiunea personală?
- 4) Este contrar legislației comunitare privind protecția consumatorului (articolele 3 și 5 din Directiva 1993/13) ca, ulterior scoaterii la licitație a imobilelor ipotecate și adjudecării acestora pentru o sumă „derizorie”, o instituție bancară să formuleze împotriva clienților săi o cerere privind exercitarea acțiunii personale, luând în considerare această sumă „derizorie”, oferită la momentul respectiv pentru imobilele scoase la licitație, atunci când a stabilit valoarea datoriei solicitate?
- 5) În situația în care, în anul 2009, o instituție bancară a formulat o cerere privind exercitarea acțiunii personale, prin care solicită suma pe care o apreciază ca fiind datorată de clienții săi, ulterior licitației privind imobilele ipotecate, care au fost adjudecate pentru un preț „derizoriu”, contravine principiului general al egalității de tratament faptul că nu s-au luat în considerare reformele legislative realizate prin Legea 1/2000 și prin Legea 4/2011?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15, vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Spania) la 11 martie 2014 – Grima Janet Nisttauz Poclava/Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

(Cauza C-117/14)

(2014/C 151/17)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Grima Janet Nisttauz Poclava

Pârât: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

Întrebările preliminare

- 1) Reglementarea națională care prevede o perioadă de probă de un an pentru contractul de muncă pe durată nedeterminată pentru sprijinirea antreprenorilor, pe parcursul căreia este permisă denunțarea unilaterală a acestuia, este contrară dreptului Uniunii și compatibilă cu dreptul fundamental garantat la articolul 30 din [Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] ⁽¹⁾?
- 2) Perioada de probă de un an prevăzută pentru contractul de muncă pe durată nedeterminată pentru sprijinirea antreprenorilor încalcă obiectivele și dispozițiile Directivei 1999/70/CE ⁽²⁾ a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – clauzele 1 și 3?

⁽¹⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽²⁾ JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 14 martie 2014 – „Itales” OOD/Direktor na Direktsia „Obzhvalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-123/14)

(2014/C 151/18)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Itales” OOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhvalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 168 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, atunci când sunt vândute bunuri către un terț, prin achiziția acestora ia naștere dreptul de deducere a TVA-ului chiar și în lipsa dovezilor că furnizorul a deținut bunuri de același fel?

- 2) Este compatibilă cu dispozițiile directivei menționate și cu jurisprudența privind interpretarea acesteia o practică administrativă precum cea a Natsionalna agentsia po prihodite (Agenția Națională a Veniturilor Bugetare), prin care persoanelor impozabile în scopuri de TVA în sensul Legii bulgare privind taxa pe valoarea adăugată le este interzisă exercitarea dreptului de deducere fiscală din cauza lipsei dovezilor privind originea bunurilor, fără exprimarea unei suspiciuni de fraudă și/sau indicarea unor elemente obiective pe baza cărora să se determine că persoana impozabilă respectivă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Nürnberg (Germania) la 20 martie 2014 – Procedură penală împotriva lui Zoran Spasic

(Cauza C-129/14)

(2014/C 151/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Nürnberg

Părțile din procedura principală

Zoran Spasic

Cealaltă parte: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen ⁽¹⁾ este compatibil cu articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în măsura în care supune aplicarea principiului *ne bis in idem* condiției ca, în situația în care a fost pronunțată o pedeapsă, aceasta să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată conform legilor părții contractante care a pronunțat sentința?
- 2) Condiția menționată la articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen este îndeplinită și atunci când a fost executată numai o parte (în speță, amenda) a pedepsei aplicate în statul care a pronunțat sentința, care este formată din două părți independente (în speță, închisoarea și amenda)?

⁽¹⁾ JO 2000, L 239, p. 19, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 183.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 27 martie 2014 – Saint-Gobain Glass France și alții/Comisia

(Cauza T-56/09 și T-73/09) ⁽¹⁾

[„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a sticlei auto — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Acorduri de împărțire a piețelor și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Excepție de nelegalitate — Amenzi — Aplicare retroactivă a Orientărilor din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor — Recidivă — Sumă suplimentară — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Limita superioară a amenzii — Cifra de afaceri consolidată a grupului”]

(2014/C 151/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Saint-Gobain Glass France SA (Courbevoie, Franța), Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Aachen, Germania), Saint-Gobain Sekurit France SAS (Thourotte, Franța) (reprezentanți: inițial B. van de Walle de Ghelcke, B. Meyring, E. Venot și M. Guillaumond, ulterior B. Van de Walle de Ghelcke, B. Meyring și E. Venot, avocați) (cauza T-56/09) și Compagnie de Saint-Gobain SA (Courbevoie) (reprezentanți: P. Hubert și E. Durand, avocați) (cauza T-73/09)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer și N. von Lingen, ulterior A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Karlsson și F. Florindo Gijón, agenți)

Obiectul

Cereri de anulare a Deciziei C(2008) 6815 final a Comisiei din 12 noiembrie 2008, privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (COMP/39.125 – Sticlă auto), astfel cum a fost modificată prin Decizia C (2009) 863 final a Comisiei din 11 februarie 2009 și prin Decizia C(2013) 1118 final din 28 februarie 2013, în măsura în care le privește pe reclamante sau, cu titlu subsidiar, cerere de anulare a articolului 2 din această decizie în măsura în care aplică o amendă reclamantelor sau, cu titlul și mai subsidiar, cereri de reducere a cuantumului acestei amenzi.

Dispozitivul

- 1) Conexează cauzele T-56/09 și T-73/09 în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) Stabilește la 715 milioane de euro cuantumul amenzii aplicate în solidar societăților Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Sekurit France SAS și Compagnie de Saint-Gobain SA prin articolul 2 litera (b) din Decizia C(2008) 6815 final a Comisiei din 12 noiembrie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (COMP/39 125 – Sticlă auto), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2009) 863 final a Comisiei din 11 februarie 2009 și prin Decizia C(2013) 1118 final din 28 februarie 2013.
- 3) Respinge în rest acțiunile.
- 4) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată, cu excepția Consiliului Uniunii Europene, ale cărui cheltuieli de judecată sunt suportate de Saint-Gobain Glass France, Saint-Gobain Sekurit Deutschland și Saint-Gobain Sekurit France.

⁽¹⁾ JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2014 – Italia/Comisia(Cauza T-117/10) ⁽¹⁾

[„FEDR — Reducerea unei contribuții financiare — Program operațional regional 2000-2006 pentru Regiunea Apulia (Italia) din cadrul obiectivului nr. 1 — Insuficiențe grave în sistemele de gestionare sau de control care pot conduce la nereguli sistematice — Principiul parteneriatului — Proportionalitate — Articolul 39 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 — Articolele 4, 8, 9 și 10 din Regulamentul (CE) nr. 438/2001 — Obligația de motivare — Necompetență”]

(2014/C 151/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Steiblytė și D. Recchia, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 10350 final a Comisiei din 22 decembrie 2009 de reducere a contribuției financiare din partea Fondului european de dezvoltare regională, acordată Republicii Italiene în temeiul Deciziei C(2000) 2349 a Comisiei din 8 august 2000 de aprobare a programului operațional regional POR Puglia, pentru perioada 2000-2006, în cadrul obiectivului nr. 1

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 148, 5.6.2010.

Hotărârea Tribunalului din 27 martie 2014 – Intesa Sanpaolo/OAPI – equinet Bank (EQUITER)(Cauza T-47/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative EQUITER — Marca comunitară verbală anterioară EQUINET — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare”]

(2014/C 151/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: P. Pozzi, G. Ghisletti și F. Braga, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: equinet Bank AG (Frankfurt pe Main, Germania)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 6 octombrie 2011 (cauza R 2101/2010-1) privind o procedură de opoziție între equinet Bank AG și Intesa Sanpaolo SpA

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 6 octombrie 2011 (cauza R 2101/2010-1).
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Intesa Sanpaolo SpA.

(¹) JO C 109, 14.4.2012.

Hotărârea Tribunalului din 2 aprilie 2014 – Ben Ali/Consiliul

(Cauza T-133/12) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Înghețare de fonduri — Temei juridic — Dreptul de proprietate — Articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale — Adaptarea în timp a efectelor unei anulări — Răspundere extracontractuală — Inexistența unui prejudiciu material”)

(2014/C 151/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Franța) (reprezentant: A. de Saint Remy, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: G. Étienne și S. Kyriakopoulou, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: É. Cujo și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a Deciziei 2012/50/PESC a Consiliului din 27 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO L 27, p. 11), în măsura în care această decizie îl privește și, pe de altă parte, o cerere prin care se solicită plata unor daune interese

Dispozitivul

- 1) Anulează anexa la Decizia 2011/72/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011 privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia, astfel cum a fost modificată prin Decizia de punere în aplicare 2011/79/PESC a Consiliului din 14 februarie 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/72, în măsura în care această anexă a fost prelungită prin Decizia 2012/50/PESC a Consiliului din 27 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2011/72 și menționează numele domnului Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
- 2) Menține efectele anexei la Decizia 2011/72, astfel cum a fost modificată prin Decizia de punere în aplicare 2011/79 și prelungită prin Decizia 2012/50, în privința domnului Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali până la expirarea termenului de introducere a recursului împotriva prezentei hotărâri sau, dacă un recurs este introdus în acest termen, până la respingerea acestuia.
- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de domnul Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
- 5) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 165, 9.6.2012.

Hotărârea Tribunalului din 27 martie 2014 – Oracle America/OAPI – Aava Mobile (AAVA MOBILE)(Cauza T-554/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AAVA MOBILE — Marca comunitară verbală anterioară JAVA — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Lipsa riscului de asociere — Legătură între semne — Renumere — Lipsa de similitudine între semne — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009*”]

(2014/C 151/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Oracle America, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: M. Graf și T. Heydn, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial F. Mattina și P. Bullock, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Aava Mobile Oy (Oulu, Finlanda)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI (cauza R 1205/2011-2) din 9 octombrie 2012 privind o procedură de opoziție între Oracle America, Inc. și Aava Mobile Oy

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Oracle America, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 2.3.2013.

Ordonanța Tribunalului din 25 martie 2014 – Hawe Hydraulik/OAPI – HaWi Energietechnik (HAWI)(Cauza T-347/13) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului*”]

(2014/C 151/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hawe Hydraulik SE (München, Germania) (reprezentanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 26 aprilie 2013 (cauza R 1690/2012-4), privind o procedură de opoziție între Hawe Hydraulik SE și HaWi Energietechnik AG

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Reclamanta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale pârâtului.*

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.

Ațiune introdusă la 31 decembrie 2013 – Invivo Ltd/OLAF**(Cauza T-690/13)**

(2014/C 151/26)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Invivo Ltd (Abinsk, Rusia) (reprezentant: T. Huopalainen, avocat)

Pârât: Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- controlul legalității abținerii de a acționa a pârâtului în cauza OF/2013/0902, ulterioară solicitării de a acționa venite din partea reclamantei;
- obligarea pârâtului să acționeze.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv, întemeiat pe abținerea de a acționa potrivit articolului 265 TFUE, având în vedere că sunt în discuție interesele financiare ale UE în sensul articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 1073/1099 ⁽¹⁾ în măsura în care agenția națională care acordă ajutorul primește majoritatea fondurilor sale de la UE și în măsura în care în fraudă invocată implică participarea unor entități juridice din cel puțin două state membre.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2 p. 129).

Ațiune introdusă la 10 februarie 2014 – Schniga/OCSP – Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)**(Cauza T-91/14)**

(2014/C 151/27)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Schniga GmbH (Bolzano, Italia) (reprezentanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Noua Zeelandă)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei din 20 septembrie 2013 a camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante în cauza A 004/2007;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul dreptului la protecție comunitară a soiurilor de plante: reclamanta.

Dreptul la protecție comunitară a soiurilor de plante vizat: Gala Schnitzer – dreptul la protecție comunitară a soiurilor de plante nr. EU 18759.

Decizia comitetului OCSP: acordă dreptul la protecție comunitară a soiurilor de plante.

Decizia camerei de recurs a OCSP: admite recursul și anulează decizia atacată.

Motivele invocate: încălcarea articolului 61 alineatul (1) litera (b), a articolului 55 alineatul (4), a articolului 59 alineatul (3) și a articolului 62 din Regulamentul nr. 2100/94 al Consiliului.

A acțiune introdusă la 10 februarie 2014 – Schniga/OAPI – Elaris (Gala Schnitzer)

(Cauza T-92/14)

(2014/C 151/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Schniga GmbH (Bolzano, Italia) (reprezentați: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Elaris SNC (Angers, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei din 20 septembrie 2013 a camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante în cauza A 003/2007;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul dreptului la protecție comunitară a soiurilor de plante: reclamanta.

Dreptul la protecție comunitară a soiurilor de plante vizat: Gala Schnitzer – dreptul la protecție comunitară a soiurilor de plante nr. EU 18759.

Decizia comitetului OCSP: acordă dreptul la protecție comunitară a soiurilor de plante.

Decizia camerei de recurs a OCSP: admite recursul și anulează decizia atacată.

Motivele invocate: încălcarea articolului 61 alineatul (1) litera (b), a articolului 55 alineatul (4), a articolului 59 alineatul (3) și a articolului 62 din Regulamentul nr. 2100/94 al Consiliului.

Recurs introdus la 17 februarie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 11 decembrie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-130/11, Verile și Gjergji/Comisia

(Cauza T-104/14 P)

(2014/C 151/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall, D. Martin și G. Gattinara, agenți)

Celelalte părți din procedură: Marco Verile (Cadrezzate, Italia) și Anduela Gjergji (Bruxelles, Belgia)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 11 decembrie 2013 în cauza F-130/11, Verile și Gjergji/Comisia;
- obligarea fiecărei părți la suportarea propriilor cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri;
- obligarea domnului Verile și a domnului Gjergji la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii desfășurate în fața Tribunalului Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a noțiunii de act care lezează, întrucât TFP ar fi considerat acțiunea în primă instanță ca admisibilă, calificând drept act care lezează propunerea făcută de Comisia persoanelor interesate cu privire la numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care trebuie luat în considerare în cadrul transferului drepturilor lor de pensie în temeiul articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene. (cu privire la punctele 37-55 din hotărârea atacată)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că TFP ar fi invocat din oficiu excepția de nelegalitate a dispozițiilor generale de aplicare privind transferul drepturilor de pensie, adoptate în 2011. Comisia arată că acest motiv nu a fost invocat expres de reclamanți în primă instanță și, în plus, nu a fost supus unei dezbateri în contradictoriu. (cu privire la punctele 72 și 73 din hotărârea atacată).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe erorile de drept săvârșite de TFP în interpretarea articolului 11 din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene și a dispozițiilor privind transferul drepturilor de pensie (cu privire la punctele 74-98, 106, 109 și 110 din hotărârea atacată). Comisia arată că, întrucât a considerat că noțiunea „capital actualizat” vizată la articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII menționată este distinctă de noțiunea „echivalent actuarial”, vizată la articolul 11 alineatul (1) și definită la articolul 8 din anexa VIII menționată, TFP s-a limitat la o interpretare literală pentru a ajunge la concluzii care pot conduce la inegalități de tratament semnificative între funcționarii care au solicitat un transfer „in” și funcționarii care au solicitat un transfer „out” al drepturilor lor de pensie. Comisia susține că interpretarea făcută de TFP este incompatibilă atât cu cerințele de echilibru financiar ale sistemului de pensii al Uniunii Europene, cât și cu dreptul de proprietate al funcționarilor care au solicitat un transfer „in”.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că TFP ar fi săvârșit erori de drept atunci când a considerat că drepturile reclamanților în primă instanță în materie de transfer al drepturilor lor de pensie erau deja „integral constituite” în momentul intrării în vigoare a dispozițiilor generale de aplicare privind transferul drepturilor de pensie, adoptate în 2011, în măsura în care numai decizia finală privind sporul de bonificare ar defini drepturile de pensie transferate. (cu privire la punctele 99-108 din hotărârea atacată)

Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Cargill/Consiliul**(Cauza T-117/14)**

(2014/C 151/30)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (reprezentanți: J. Bellis și R. Luff, lawyers)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, p. 2), în măsura în care se aplică reclamantei, și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe împrejurarea că instituțiile au comis o eroare vădită de apreciere a faptelor atunci când au concluzionat că există o denaturare a prețurilor boabelor de soia și uleiului de soia care justifică aplicarea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul antidumping de bază”).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul antidumping de bază, astfel cum a fost interpretat de instituții în prezenta cauză, nu este aplicabil importurilor provenind dintr-un stat membru al OMC pentru motivul că este incompatibil cu Acordul antidumping al OMC.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că evaluarea prejudiciului nu ține seama de factori care rup legătura de cauzalitate între prejudiciul invocat și importurile care fac obiectul unui pretins dumping, cu încălcarea articolului 3 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – LDC Argentina/Consiliul**(Cauza T-118/14)**

(2014/C 151/31)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (reprezentanți: J. Bellis și R. Luff, lawyers)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, p. 2), în măsura în care se aplică reclamantei, și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe împrejurarea că instituțiile au comis o eroare vădită de apreciere a faptelor atunci când au concluzionat că există o denaturare a prețurilor boabelor de soia și uleiului de soia care justifică aplicarea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul antidumping de bază”).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul antidumping de bază, astfel cum a fost interpretat de instituții în prezenta cauză, nu este aplicabil importurilor provenind dintr-un stat membru al OMC pentru motivul că este incompatibil cu Acordul antidumping al OMC.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că evaluarea prejudiciului nu ține seama de factori care rup legătura de cauzalitate între prejudiciul invocat și importurile care fac obiectul unui pretins dumping, cu încălcarea articolului 3 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Ațiune introdusă la 18 februarie 2014 – Carbio/Consiliul

(Cauza T-119/14)

(2014/C 151/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires, Argentina) (reprezentanți: J. Bellis și R. Luff, lawyers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, p. 2), în măsura în care se aplică reclamantei, și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe împrejurarea că instituțiile au comis o eroare vădită de apreciere a faptelor atunci când au concluzionat că există o denaturare a prețurilor boabelor de soia și uleiului de soia care justifică aplicarea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul antidumping de bază”).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul antidumping de bază, astfel cum a fost interpretat de instituții în prezenta cauză, nu este aplicabil importurilor provenind dintr-un stat membru al OMC pentru motivul că este incompatibil cu Acordul antidumping al OMC.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că evaluarea prejudiciului nu ține seama de factori care rup legătura de cauzalitate între prejudiciul invocat și importurile care fac obiectul unui pretins dumping, cu încălcarea articolului 3 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 21 februarie 2014 – Daimler/Comisia

(Cauza T-128/14)

(2014/C 151/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Daimler AG (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, B. Schirmer și N. Wimmer, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 13 decembrie 2013 – SG.B.5/MF/rc – sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 – GESTDEM 2013/4643;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă decizia Comisiei privind cererea de confirmare formulată de reclamantă în ceea ce privește accesul la documentele referitoare la procedura prevăzută la articolul 29 din Directiva 2007/46/CE⁽¹⁾ în legătură cu refuzul Republicii Franceze de a înmatricula anumite vehicule ale reclamantei.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Încălcarea dreptului de acces la dosar

- Reclamanta invocă în această privință faptul că Comisia a refuzat în mod eronat acordarea dreptului de acces la dosar prevăzut la articolul 41 alineatul (2) litera (b) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Aceasta susține că este vizată în mod direct și individual de procedura desfășurată în temeiul articolului 29 din Directiva 2007/46. Ca atare, ea beneficiază de dreptul de acces la dosarul care o privește drept condiție necesară pentru exercitarea efectivă a dreptului său fundamental de a fi ascultată.

2. Încălcarea drepturilor reclamantei prevăzute de Convenția de la Aarhus⁽²⁾

- Reclamanta invocă în această privință faptul că a avut loc o încălcare a Convenției de la Aarhus coroborată cu Regulamentul (CE) nr. 1367/2006⁽³⁾. Documentele la care reclamanta solicită acces privesc informații despre mediu. Pentru motive de drept și de fapt, nu poate exista un refuz în temeiul protecției anchetelor în curs; în special cerințele Convenției de la Aarhus se opun unui refuz.

3. Încălcarea dreptului de acces la documente prevăzut la articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, la articolul 15 alineatul (3) TFUE și de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽⁴⁾

— Reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 și, prin urmare, articolul 15 alineatul (3) TFUE și articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât ea are un drept de acces la documentele solicitate și întrucât nu există motive de excludere pentru refuzul de a acorda accesul.

— Reclamanta invocă în această privință faptul că, încălcând obligațiile care îi revin, Comisia a renunțat să efectueze o examinare individuală și concretă a documentelor solicitate și că și-a întemeiat în mod eronat decizia pe o excepție generală. În plus, ar exista un interes public superior în legătură cu divulgarea documentelor. Încălcând obligațiile care îi revin, Comisia nu a ținut seama de acest aspect. Comisia nu a efectuat evaluarea necesară în temeiul articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 și a făcut trimitere în general la protecția obiectivelor activităților de anchetă.

4. Încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

— Reclamanta susține în această privință că Comisia nu și-a motivat suficient decizia conform cerințelor prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, p. 1).

⁽²⁾ Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la Aarhus la 25 iunie 1998.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 19 februarie 2014 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia și PT Wilmar Nabati Indonesia/Consiliul

(Cauza T-139/14)

(2014/C 151/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Indonezia) și PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan, Indonezia) (reprezentant: P. Vander Schueren, lawyer)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, p. 2), în măsura în care impune o taxă antidumping reclamantei, și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă 11 motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe împrejurarea că instituțiile Uniunii au încălcat Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), întrucât costurile nu au fost calculate pe baza înregistrărilor contabile ale producătorilor-exportatori aferente produselor și producătorilor care fac obiectul anchetei.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea regulamentului de bază, întrucât valoarea normală calculată include costuri care nu au legătură cu fabricarea și cu vânzarea produsului în discuție.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că Comisia a încălcat regulamentul de bază, întrucât a inclus costuri bazate pe prețuri de referință internaționale, iar nu pe costurile din țara de origine (Indonezia).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea regulamentului de bază rezultând din modul de calcul al valorii normale în lipsa unei situații particulare a pieței pentru produsul în cauză.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, întrucât acesta este incompatibil cu articolul 2.2.2 alineatul (1) din Acordul antidumping al OMC dacă acest articol 2 alineatul (5) ar permite excepții de la obligația de utilizare a costurilor de producție în țara de origine la calcularea valorii normale.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe împrejurarea că Regulamentul nr. 1194/2013 este afectat de o eroare vădită de apreciere în fapt și în drept, întrucât prețul plătit efectiv de producătorii de biomotorină pentru uleiul de palmier brut (UPB) nu este reglementat de guvern astfel încât prețul plătit efectiv să poată fi respins.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe împrejurarea că Regulamentul nr. 1194/2013 încalcă regulamentul de bază întrucât, având în vedere că diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor nu au fost luate în considerare în mod adecvat, nu s-a făcut o comparație echitabilă între valoarea normală și prețurile la export.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în aplicarea ajustării costurilor, care a luat în considerare materii prime eronate în cazul reclamantelor.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe împrejurarea că Regulamentul nr. 1194/2013 este afectat de o eroare vădită de apreciere întrucât ajustează costurile UPB-ului achiziționat de la producătorii afiliați de UPB pentru motivul că aceștia nu sunt independenți, fără examinarea acestui din urmă aspect și întemeindu-se exclusiv pe un presupus efect al taxei la export asupra prețului UPB-ului.
10. Al zecelea motiv, prin care se susține că Regulamentul nr. 1194/2013 este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere întrucât (i) respinge utilizarea marjei de profit provenind din vânzările de produse pe piața internă care fac parte din aceeași categorie generală ca biomotorina pentru motivul că aceste vânzări nu ar fi avut loc în cursul unor operațiuni comerciale obișnuite și (ii) apreciază caracterul rezonabil al marjei de profit prin raportare la o rată a dobânzilor pe termen lung, iar nu pe o rată a dobânzilor aplicată împrumuturilor pe termen scurt și mediu.
11. Al unsprezecelea motiv, prin care se susține că Regulamentul nr. 1194/2013 este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere întrucât respinge determinarea unei marje de profit rezonabile pentru motivul că utilizarea randamentului capitalului în vederea acestei determinări nu ar fi pertinentă pentru societățile de desfacere întrucât acestea sunt întreprinderi de servicii care nu au nevoie de investiții importante, deși, în acest mod, regulamentul nu ține în mod eronat seama de nevoile de fonduri de rulment ale societăților de desfacere pentru desfășurarea activităților lor comerciale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 17 martie 2014 – Ferring/OAPI – Kora Corporation (Koragel)**(Cauza T-169/14)**

(2014/C 151/35)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Ferring BV (Hoofddorp, Țările de Jos) (reprezentant: A. Thünken, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kora Corporation Ltd (Swords, Irlanda)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 13 ianuarie 2014 în cauza R 721/2013-4;
- obligarea pârâtului și, în cazul în care va interveni în procedură, a intervenientei, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „Koragel” pentru produse din clasa 5 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 490 027

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală „CHORAGON” pentru produse din clasa 5 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 695 314

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Léon Van Parys/Comisia**(Cauza T-171/14)**

(2014/C 151/36)

*Limba de procedură: neerlandeza***Părțile**

Reclamantă: Firma Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgia) (reprezentați: P. Vlaemminck, B. Van Vooren și R. Verbeke, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea scrisorii Comisiei din 24 ianuarie prin care reclamantul a fost informat în legătură cu suspendarea termenului pentru examinarea cazului în conformitate cu articolul 907 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93;

- constatarea faptului că articolul 909 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică cu efecte depline în favoarea reclamantului ca urmare a Hotărârii Tribunalului din 19 martie 2013 în cauza T-324/10 (dosarul REM/REC 07/07);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 907 și 909 din Regulamentul nr. 2454/93⁽¹⁾ și a Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special a articolului 41 din aceasta privind dreptul de bună administrare.
 - Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2013, Firma Van Parys/Comisia, T-324/10 a anulat *ex tunc* Decizia Comisiei C (2010) 2858; astfel încât termenul de nouă luni pentru examinarea cauzei expirase deja, iar Comisia nu mai era în măsură să decidă cu privire la cererea de remitere.
 - În orice caz, trebuie să se considere că Comisia nu are competența de a îndeplini acte care depășesc ceea ce este necesar pentru a aduce decizia sa, anulată în parte, în conformitate cu Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2013 în cauza T-324/10. Comisia a încălcat astfel articolul 266 primul paragraf TFUE cu privire la competența Comisiei de a lua măsuri în executarea hotărârii Tribunalului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 907 din Regulamentul nr. 2454/93 și a Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special a articolului 41 privind dreptul de bună administrare, având în vedere că Comisia și-a exercitat în mod ilicit dreptul de a solicita informații în conformitate cu articolul 907 din Regulamentul nr. 2454/93, cu scopul de a împiedica sau cel puțin de a întârzia aplicarea articolului 909 din Regulamentul nr. 2454/93.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Nürburgring/OAPI – Biedermann (Nordschleife)

(Cauza T-181/14)

(2014/C 151/37)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Nürburgring GmbH (Nürburg, Germania) (reprezentant: M. Viefhues și C. Giersdorf, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 ianuarie 2014 din cauza R 163/2013-4;
- obligarea pârâtului sau a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „Nordschleife” pentru produse și servicii din clasele 2-4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 22, 24-30, 32-34, 41 și 43, cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 7 379 399

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Lutz Biedermann

Marca sau semnul invocat: marca verbală națională „Management by Nordschleife” pentru produse și servicii din clasele 6, 9, 16, 25, 28 și 41

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Sonova Holding/OAPI (Flex)

(Cauza T-187/14)

(2014/C 151/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sonova Holding AG (Stäfa, Elveția) (reprezentant: C. Hawkes, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei din 12 decembrie 2013 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate în cauza 10 R 357/2013-2.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „Flex” pentru produse din clasa 10 – Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 866 887

Decizia examinatorului: constată că marca nu îndeplinește condițiile pentru înregistrare

Decizia camerei de recurs: Respinge apelul

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Grundig Multimedia/OAPI (GentleCare)

(Cauza T-188/14)

(2014/C 151/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Elveția) (reprezentant: M. Neuner și S. Walter, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 24 ianuarie 2014 în cauza R 739/2013-5.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „GentleCare” pentru produse din clasa 7 – cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 102 522.

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare a unei mărci comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Lubrizol France/Consiliul

(Cauza T-191/14)

(2014/C 151/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lubrizol France SAS (Rouen, Franța) (reprezentanți: R. MacLean, Solicitor, și B. Hartnett, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea articolelor 1 și 4 din Regulamentul (UE) nr. 1387/2013 ⁽¹⁾ al Consiliului din 17 decembrie 2013 de suspendare a taxelor vamale autonome prevăzute în Tariful vamal comun pentru anumite produse agricole și industriale și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1344/2011, în măsura în care acesta a lipsit reclamanta de dreptul său de a beneficia de trei suspendări de taxe vamale în conformitate cu fostele coduri TARIC 2918.2900.80, 3811.2900.10 și 3811.9000.30, pentru motivul că regulamentul în cauză conține erori vădite de drept și de fapt și că a fost de asemenea adoptat cu încălcarea normelor și a garanțiilor fundamentale de procedură;
- obligarea pârâtului și a oricăror intervenienți la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă cu ocazia prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a săvârșit erori vădite de drept și de fapt atunci când a stabilit că erau îndeplinite condițiile de anulare a celor trei suspendări de taxe vamale autonome prin faptul că nu a aplicat în mod corect testul privind stabilirea existenței unor cantități suficiente de produse similare sau substituibile fabricate în Uniunea Europeană, și nici criteriul privind produsele identice, similare sau de substituție.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat normele și garanțiile fundamentale de procedură instituite pentru a garanta că normele de procedură, care prevăd ca societățile care se opun să răspundă în termenul stabilit și, de asemenea, să se evite furnizarea de informații înșelătoare și inexacte în obiecțiile la continuarea suspendării taxelor vamale autonome, sunt puse în aplicare în mod corect.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1387/2013 al Consiliului din 17 decembrie 2013 de suspendare a taxelor vamale autonome prevăzute în Tariful vamal comun pentru anumite produse agricole și industriale și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1344/2011 (JO L 354, p. 201).

Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Cristiano di Thiene/OAPI – Nautica Apparel (AERONAUTICA)

(Cauza T-193/14)

(2014/C 151/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Cristiano di Thiene SpA (Thiene, Italia) (reprezentanți: F. Fischetti și F. Celluprica, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nautica Apparel, Inc. (New York, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 ianuarie 2014 pronunțate în cauza R 96/2013-14

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Cristiano di Thiene SpA, reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „AERONAUTICA” pentru produse și servicii din clasele 9, 18, 20, 25, 35, 42 și 43 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 7 508 237.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Nautica Apparel, Inc., cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: mai multe înregistrări anterioare ale mărcilor verbale comunitare și britanice „NAUTICA” și „NAUTICA BLUE” pentru produse și servicii din clasele 8, 9, 18, 20, 25, 27 și 35.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Bristol Global/OAPI– Bridgestone (AEROSTONE)**(Cauza T-194/14)**

(2014/C 151/42)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Bristol Global Co. Ltd (Birmingham, Regatul Unit) (reprezentant: F. Bozhinova, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bridgestone Corp. (Tokyo, Japonia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 12 decembrie 2013, pronunțată în cauza R 916/2013-2.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „AEROSTONE” pentru produse din clasa 12 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 066 736.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: înregistrările comunitare ale mărcilor verbale „STONE”, pentru produse din clasele 12, 28, 35 și 37, și „BRIDGESTONE”, pentru produse din clasa 12; marca notorie și semnul neînregistrat care conțin elementul verbal „BRIDGESTONE”.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din RMC.

Acțiune introdusă la 24 martie 2014 – Swedish Match North Europe/OAPI – Skruf Snus (Pachete de tutun pentru uz oral)**(Cauza T-196/14)**

(2014/C 151/43)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Swedish Match North Europe AB (Stockholm, Suedia) (reprezentați: H. Wistam și L. Holm, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Skruf Snus AB (Stockholm, Suedia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 decembrie 2013 în cauza R 1803/2012-3;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Desenul sau modelul industrial comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: un desen sau model industrial pentru produsul „pachete de tutun pentru uz oral” – înregistrat cu nr. 1265805-0010.

Titularul desenului sau modelului industrial comunitar: cealaltă parte din procedură.

Partea care solicită declararea nulității desenului sau modelului industrial comunitar: reclamanta.

Motivarea cererii de declarare a nulității: s-a susținut că desenul sau modelul industrial era lipsit de caracter individual.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității desenului sau modelului industrial comunitar contestat.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge cererea de declarare a nulității.

Motivele invocate: încălcarea articolului 6 din Regulamentul privind desenele sau modelele industriale comunitare.

Acțiune introdusă la 31 martie 2014 – Bopp/OAPI (reprezentarea unui cadru octogonal verde)

(Cauza T-209/14)

(2014/C 151/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Carsten Bopp (Glashütten, Germania) (reprezentant: C. Russ, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 ianuarie 2014 pronunțată în cauza R 1276/2013-1

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține un cadru octogonal verde, pentru servicii din clasa 35 – cererea de înregistrare nr. 8 248 965

Decizia examinatorului: respinge înregistrarea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 65 alineatul (6) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Ordonanța Tribunalului din 25 martie 2014 – Țările de Jos/Comisia**(Cauza T-542/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 151/45)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO